

«آدم» نه «آدمک»

(۲۶)

متدهای ایکت مارکیستی

"اصل سوم"

۱۱

اصل سیزدهم مقابل (همبستگی عمومی)

"دیالکتیک برخلاف متافیزیک طبیعت را مجموعه تصادفات اشیاء پدیده هایی از یکدیگر مجزا و منفرد بوده و با یکدیگر وابستگی ندارند، نمیدانند بلکه بر عکس طبیعت را مجموعه واحد نامی از اشیاء و پدیده هاییکه با یکدیگر رابطه داشته باشند. این اشیاء و پدیده هاییکه با یکدیگر رابطه داشته باشند بطور آنکه بهم وابسته بوده و مشروط بیکدیگرند. میشوند.

در ک و شناخت صحیح موجودات، پدیده ها و فنomen های جهان، بصورت مجرد و جدایی از یکدیگر ممکن نیست، بلکه باید آنها را بهم پیوسته و متحد باهم دید، آنطور که در ک تمام و جامع الاطراف پدیده های در صورتی میسر خواهد بود، که آن را با پدیده و یا پدیده هایی که در آن تاثیر دارند مورد بارشناصی قرار داد...

به عبارت دیگر مفهوم اصل تاثیر متقابل اینست که اشتکه هیچ گونه پدیده ای در طبیعت منفردا است که هیچ گونه پدیده ای در طبیعت منفردا و بدون در نظر گرفتن روابط آن با سایر پدیده های محیطش، نمی تواند مفهوم واقع شود. زیرا پدیده ها در هر رشته از طبیعت که تصور کنیم وقتی خارج از شرایط محیط در نظر گرفته شوند به امری بی معنی تبدیل خواهند می شوند.

او هر کدام بنویسند خود دیگری را متقابلاً مقید و مشروط می سازد.

استالین در معرفی این "اصل چنین مینویسد

را بهاتهام "تفکر تجریدی" و عدم اعتقاد به اصل همبستگی و ارتباط میان اشیاء و پدیده‌های جهان هستی، یک جانبه‌محاکمه کنند.

واساساً به دفاعیات متهم نیز (مبنی بر اینکه چنین اتهامی وارد نیست و من نه تنها اندیشه تجریدی ندارم، بلکه بر عکس فرنها پیش از ظهور دیالکتیک مارکسیستی، طبیعت را مجموعه مرتبطی از اشیاء و پدیده‌ها میدانستم...) وقوعی ننهاده و در نهایت بدون هیچگونه برهان و شاهد و مدرک و مجوزی اورا محکوم نموده، آنهم به آشد مجازات یعنی مرگ!

آخر مارکسیسم باید برای ماروشن سازد که کدامیک از فلاسفه متافیزیک‌کندر پیوستگی و ارتباط عمومی پدیده‌ها تردید نموده و نظریه منحط و غیر علمی (تجزیدی) را پذیرفته است؟ و کدامیک از متافیزیسینها به اصل تاثیر متقابل و طبیعت مرتبط، بر اساس استوار و مستحکم "علیت" و قوانین مربوط به آن، اقرار ندارد؟

مگر نهایت که فلسفه متافیزیک در زمانه اعتراف به "علیت" اتفاق و تصادف را در عالم، محل دانسته و نیز نظریه "ضرورت ذاتی"^۲ را رد می‌کند و تنها این

شد - بر عکس وقتی یک پدیده را در همان حال که در شرایط خود محدود می‌باشد با در نظر گرفتن روابط جدائی ناپذیری که با سایر پدیده‌های هم‌جوار خود دارد، ملاحظه کیم می‌بینیم که مفهوم واقع شده و میتوان آنرا توضیح داد^۱

باز در این اصل همانطور که ملاحظه کردیم دیالکتیسینها خود را مبتکر، پیشو و مترقب قلمداد کرده و اصل همبستگی عمومی و تاثیر متقابل را از ویژگیها و اختصاصات مکتب خویش میدانند و گویا این مکتب "متافیزیک" است که برخلاف دیالکتیک به طبیعت و پدیده‌ها یعنوان یک شبکه ارتباطی دقیق و حساب شده نمی‌نگرد و اشیاء و فئونم‌هارا بادیدی مجرد و مستقل و در شکلی منفرد و مجزای از یکدیگر تگاه می‌کند؟! راستی اگر اتهام بدون دلیل و مدرک میتوانست مکتب و فلسفه‌ای را باعتبار بیان‌دازد، این اتهام کافی بود که فلسفه متافیزیک را چون خرافه‌ای از خرافات‌ساقط نموده و در پرتگاه امور و همی پرت ننماید اما در کدام محکمه صرف اتهام بدون ارائه مدرک را می‌پذیرند؟ و چگونه قضات مارکسیست بخود حق میدهند در دادگاه‌های دربسته‌خود "متافیزیک" بیچاره‌ی بیدفاع

۱- ماتریالیسم دیالکتیک / صفحه ۴

۲- این نظریه می‌گوید اجزاء طبیعت و موجودات جهان بر اساس ضرورتی که در ذات آنها بوده پدید آمده‌اند و در وجود آنها هیچگونه نیازی به عمل خارجی نیست

مربوط به آن، بدان قوام واستحکام بخشیده است . . .

منتهای متأفیزیک خطوط و رشته‌های ارتباطی میان موجودات و پدیده‌ها و نیز بررسی و تحلیل جزئیات و اسرار مربوط به این اصل را با همه اختلافاتی که در زمینه‌های گونه‌گون دارند، بعده‌هه علوم گذارد است.

چون در شان یک منطق فلسفی که به جهان بادیده کلی نگاه می‌کند، همین است که برپایه قوانین فلسفی ویژه خویش و مبداء "علیت" اصل تاثیر متقابل و ارتباط عمومی فنomen‌ها را ارائه دهد و این دیگر در حد مسئولیت و وظیفه علم است که در شکلی وسیع و گسترده و در قلمروهای مختلف چگونگی این ارتباط و پیوستگی را روشن سازد.

و در همین ارتباط باید بگوییم که در حقیقت دیالکتیسیتهای مارکسیست آنطور که خود مدعی هستند بهبیچوجه و اخشع و آورنده "اصل" همبستگی عمومی پدیده‌ها نبوده، بلکه پیش از آنها متأفیزیسینها بدان اعتقادی جازم داشته و اگر عده‌ای از ایدآلیستهای خیال‌پرست و شکاکان بی‌مایه را (که به بیماران روانی شبهه ترزند نا فیلسوف) استثناء کنیم، اساساً این مسئله مورد اجماع و اتفاق همه فلاسفه پیش از مارکس بوده است.

اصل را پایه فلسفه خود قرار داده که موجود و پیدایش هر پدیده‌ای مربوط به اسباب و علل و شرایط ویژه‌ای است و بطور کلی بر اساس قانون "علیت" تمام اجزاء جهان بوسیله یک سلسله رشته‌های ارتباطی بهم پیوند خورده و هرجزی مکان و موضعی از عالم را احراز نموده که توالی شرایط و اسباب و کاروان علل و معلول ایجاب نموده است.

پس متأفیزیسینها بهبیچه رو فنomen و پدیده‌ای را مجرد از شرایط و اسباب و محیط و بالاخره مستقل از سایر فنomenها و پدیده‌ها ندانسته و تمام اجزاء طبیعت را چون حلقه‌های زنجیر، بهم مربوط و مرتبط میدانند.

یکی از فلاسفه بزرگ این مکتب در این باره آن اندازه پیش رفته که می‌گوید اگر برگی از درختی فروریزد نه تنها این کارکرد طبیعی برپایه یک سلسله شرایط و عوامل صورت گرفته بلکه این عمل (افتادن برگ از درخت) بر اثر فشاری که در فضای ایجاد می‌کند، روی تمام موجودات و اجزاء جهان هستی اثر می‌گذارد؟

بنابراین نظریه همبستگی همکانی و ارتباط تکامل‌ها ناشی از شیوه تفکر دیالکتیکی نیست و از ابداعات و ابتکارات دیالکتیک مارکسیستی نمی‌باشد، بلکه اصول بنیادی و زیربنایی فلسفه ایست که متأفیزیک در مباحث "علیت" و قوانین

در همین زمینه است که استالیس

پس از تشریح اصول چهارگانه دیالک تیک
مارکسیستی مینویسد

"هرگاه در دنیا پدیده‌های منفرد
و مجازی وجود ندارند و اگر واقعاً تمام
پدیده‌ها بیکدیگر وابسته بوده و متقابل با بر
بیکدیگر اثر می‌گذارند، واضح می‌گردد که هر
رژیم اجتماعی و یا هر نهضت اجتماعی را
در تاریخ باید مانند اغلب مورخان از نقطه
نظر "عدالت پایدار وابدی" و یا با ایده
دیگری که قبلاً اتخاذ شده باشد قضاوت نمود
بلکه باید آنرا از لحاظ شرایطی که این رژیم
یا نهضت اجتماعی را بوجود آورده و به آن
بستگی دارند، ملاحظه کرد.

رژیم بردگی در شرایط فعلی مسلمان
چیزی بی معنی و احمقانه و غیر طبیعی است
اما همین رژیم بردگی در شرایط رژیم اشتراکی
اولیه که در حال پاشیدگی بود یک پدیده
کاملاً منطقی و طبیعی بود آزیرا در مقایسه با
رژیم کمون اولیه، گامی بسوی جلو بود.
تضادی ایجاد یک جمهوری بورژوازی
براساس دموکراسی در شرایط حکومت تزار و
جامعهٔ بورژوازی مثلاً در روسیه ۱۹۰۵
بجا و صحیح و انقلابی بود، زیرا جمهوری

آری ابتکار مارکسیستها در پیاده

کردن این قانون بوده نسبت به پاره‌ای از
مسائل اجتماعی و سیاسی و بعبارت صحيحتر
آنها این اصل را در استخدام ایدئولوژی و
طرز تفکر خاص خود درآورده و در تطبیق
آن براغراض سیاسی بهره‌جسته‌اند تا بتوانند
همه چیز را مربوط به شرایط زمانی و مکانی
دانسته و نسبت به اصول و قوانین ثابت و
لایتغیرانسانی اظهار تردید کنند و بدینترتیب
تمامی پایگاههای ارزش‌های انسانی را ویران
ساخته تا آنجا که بقول ندین: " سخن گفتن
از هر اصل اخلاقی دروغ است"؟ و یا "اصول
اخلاقی برای ما موجودیتی خارج از جامعه"
بشری ندارد. چنین اصولی دروغ است. از
نظر ما اخلاقیات وابسته به منافع طبقه پرولتر
است"

تطبیق غلط همین اصل بنیادی و
علمی برای دیدئولوژی از قبیل شکل گرفته
مارکسیستی است که از نظر مارکسیسم همه
رژیمهای اجتماعی، قوانین حقوقی، حکومتها
مذاهب و فلسفه‌ها قابل توجیه می‌باشد،
چون در هر دوره‌ای این باصطلاح روپناها
متناوب و مرتبط با زیربنایها که همان "شیوه
تولید مادی" است، می‌باشد.

۳- یعنی از آن زمان که "جامعه اشتراکی نخستین" شیوه تولیدش را از "صیدوشکار" بهشیوه تولید کشاورزی تغییر داد، نیاز به استخدام نیروهای کار تولیدی پیش‌آمد و این ضرورت استخدام انسان‌هارا بصورت "برده" ایجاد نمود، دیگر سخن از ارزش‌های انسانی، عدالت، اخلاق و... اوراد واحلام است؟

بر جسته مارکسیست اقرار و اعتراض دارد و مابخوبی میتوانیم استنباط ویژه دیالک - تیسنسیهای مارکسیست را از "مفهوم ارتباط" در خلال گفتار وی درک کنیم، او که "امیل بارتز" نام دارد، مینویسد

"طبعیت یا جهان هستی و نیز

جامعه انسانی از چیزهای جدا و مستقل و متمایز از یکدیگر ساخته شده‌اند... هر عالم و اندیشمندی می‌فهمد که آب آب است، اما هرگاه تحت تاثیر حرارت به درجهٔ معینی از حرارت رسید به بخار تبدیل می‌شود و آن‌گاه که درجهٔ حرارت کم شد، باز هم کم و کمتر منجمد گشته و بهین مبدل می‌گردد و عوامل دیگری نیز هست که در آن اثر می‌گذارند و حتی هر عالمی و بی‌سادگی که کم و بی‌نسبت به موجودات و فنomen‌های جهان خبرویتی داشته باشد این را میداند که شیوهٔ مستقلی

که از هرجهت مستقل باشد در عالم ماده وجود ندارد و هر چیزی در عین حال که در اشیاء دیگر اثر دارد خود تحت تاثیر عوامل و شرایط خاصی است. رابطه و همبستگی میان اشیاء در درجه‌ای از هدایت قرار دارد که با اندک التفات و توجهی برای همکان روشن می‌گردد.

اما جان کلام اینجاست که معمولاً

بورزوایی در آن زمان کامی بسوی جلو بود. اما در شرایط فعلی یعنی در شرایط اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی تقاضای یک جمهوری بورزوایی بی‌معنا و ضدانقلابی است زیرا چنین جمهوری در مقایسه با جمهوری شوروی کامی به تغیر است".^۴

سپس می‌گوید

"همه چیز مربوط به شرایط زمان و مکان است.

بدین‌بهی است بدون درنظر گرفتن این شرایط، مطالعه در پدیده اجتماعی از لحاظ تاریخی موجودیت علم تاریخ و ترقی آن غیرممکن است زیرا تنها این‌گونه مطالعه است که می‌تواند علم تاریخ را از تبدیل به هرج و مرج احتمالات و انبوه اشتباہات نامعقول حفظ نماید... ".^۵

xxx

پس استکار مارکسیسم مربوط بوضع این قانون از وجههٔ نظر منطقی و فلسفی آن نیست بلکه ارتباط به بهره برداری و استفاده از این اصل دارد در قلمرو برداشتها موضع هاوجهت‌گیری‌های از پیش‌میان و مشخص شده؟! و بدین حقیقت یکی از نویسندگان

۴-۵- ماتریالیسم دیالکتیک و ماتریالیسم تاریخی / صفحه ۹۰-۹۱- دوره مختصر تاریخ حزب کمونیست بلشویک (اتحاد شوروی) ج ۱ / صفحه ۱۲۸

عمومی مسئله‌ای است بدیهی که برای هر اندیشمندی و حتی هر بیسود خبره‌شی قابل درک و فهم می‌باشد و بنابراین چیزنازه‌ای نیست که دیالک تیسینهای مارکسیست‌بдан دست پازیده باشند، بلکه مسئله جدی‌بد این است که مارکسیسم میخواهد از این اصل بسود موضع گیری‌های اجتماعی و سیاسی خویش بهره‌جوید و آنرا برپایدهای اجتماعی ارزقیل آزادی‌بیان و ارتباط آن با سایر مسائل اجتماعی، آنهم به‌مذاق خود تطبیق گند.

۲۰۰۰

xxx

نکتهٔ دقیق و قابل توجهی که در این مجال ممکن است مورد اشکال و پرستش قرار گیرد، اینست که اگر ارتباط اجزاء طبیعت را پذیریم، پس تعریف هریک از فئون‌ها بصورت مستقل در منطق متأفیزیکی چه مفهوم و معنایی را خواهد داشت؟

در پاسخ این اشکال باید بگوئیم که: اعتراف به‌اصل تاثیر متقابل و همبستگی عمومی اشیاء بدین معنا نیست که نتوانیم موجودات و پدیده‌هارا بطور مستقل نیز لحاظ کنیم و برای هریک از آنها تعریف و تحدیدی بیاوریم و بهمین جهت است که موضوع "تعریف" یکی از مباحث مهم منطق متأفیزیک

مردم همیشه توجهی باین ارتباط‌نشانش و نمیتوانند درک کنند که اگر مسئله‌ای در شرایط و ظروف ویژه‌ای حقیقت بود، دلیل آن نیست که در ظروف و شرایط دیگری نیز حقیقت باشد، آنها عادت کرده‌اند که همواره افکار خوبی را که در شرایط و زمانه‌های خاصی شکل گرفته است به‌سایر قلمروهای نیز سراست دهند.

بهترین مثالی که میتوانیم در این باب ارائه دهیم، مسئله‌ای آزادی‌بیان است.

همه میدانند که آزادی‌بیان چیز خوبی است و دموکراسی را قوام و استحکام می‌بخشد و ملتی را در راه بیان ارادهٔ خود پاری میدهد و بطور کلی عامل نیرومندی است برای تکامل اجتماعی، اما آیا همین آزادی‌بیان در مکتب فاشیسم هم از همین ویژگیها برخوردار است؟

بدیهی است با توجه به این حقیقت که فاشیسم نایاب دکننده دموکراسی است و یکی از عوامل توقف و رکود جامعهٔ انسانی هرجند که ندادی آزادی‌بیان هم در دهد، این آزادی با آزادی‌بیان در مکتب‌های دموکراسی بشکلی بنیادی متفاوت است . . .

این اعتراضات با کمال وضوح بیان می‌دارد که اصل تاثیر متقابل و همبستگی

بهانگه حیات است و اراده، مقصود این نیست که انسانیت و یا حیوانیت را در شکلی انتزاعی و تحریبدی بنگریم و معتقد باشیم که آنها هیچگونه ارتباطی با سایر اجزاء طبیعت ندارند، بلکه میخواهیم با این تعریف حقیقت مثلاً انسانیت (باویزگهای شیوه نقاط افتراقش با سایر پدیده‌ها و مفاهیم) در ذهن بکنجد تا بتوانیم نقاط اشتراکش را با سایر فنomen‌ها در نظر گرفته و اسباب و عوامل و ظروف حول وحش آنرا مورد تحلیل قرار دهیم ...

جالب توجه‌این است که در مارکسیسم هم تعریف یکی از شیوه‌هایی است که برای همین منظور بکار گرفته شده است.

لئن در تعریف دیالکتیک میگوید
دیالکتیک یعنی علم برسی قوانین

کی حرکت . ۸

و یاد در تعریف ماده میگوید :

"ماده عبارت است از واقعیت خارجی که با حواس ما قابل درک و لمس است" ۹
حال آیا مقصود از این دو تعریف این است که لئن میخواهد میان دیالکتیک و سایر قلمروهای علوم از معارف بشری جدائی افکند و اعتقاد به اصل ارتباط ندارد؟

و یا از تعریفی که درباره ماده میگند میخواهد آنرا بصورت انتزاعی نگریسته و بدون هیچگونه ارتباط و فعل و انفعالات در نظر آورد؟

را تشکیل میدهد و شاید یکی از دلایلی که مارکسیستها را برانگیخته که چنین اتهامی را به متأفیزیک وارد آورده و این مکتب رادر شمار طرفداران نظریه "تجزیی" به حساب آورند، همین باشد.

آنها همینکه دیده‌اند متأفیزیک فنomen واحد و مستقلی را میگیرد و آنرا بدون توجه سایر فنomen‌ها مورد تحدید و تعریف قرار میدهد، چنین پنداشته‌اند: پس این مکتب وجود ارتباط میان اشیاء را منکر است و پدیده‌هارا در حال تجزیی واستقلال مینگرد؟

اما واقع امر این است تعریفاتی که در منطق متأفیزیک مورد استفاده واقع میشود هیچگونه تضاد و منافعی با مبدأ ارتباط عمومی ندارد و منظور از چنین تعریفی این نیست که فنomen مورد تعریف را مستقل بنگریم و رابطه آنرا از عوامل و شرایطی کمدارد قطع نمائیم، بلکه بر عکس در عین اینکه معتقد می‌کنیم که این فنomen در موضوع ویژه‌ای از کاروان اسباب و علل و شرایط قرار دارد، آنرا باقطع نظر از چنین ارتباطاتی مورد تعریف قرار میدهیم.

مثلاً در تعریف انسانیت به اینکه حیات است و فکر و در تعریف حیوانیت

۸- مارکس انجلز و المارکسیه صفحه ۲۴

۹- ماهی العادیه / صفحه ۲۹